

27è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí
Eduard Iniesta amb l'Orquestra Àrab de Barcelona.

Músiques portuàries del Mediterrani
Plaça de la Muralla.
Dissabte 21 de juliol.

S **Jaume Busqué i Barceló** un dia, a Torroella de Montgrí, s'arriba a fer realitat el tantes vegades promès Auditori de Música, per a alguns, o Sala Polivalent, per a uns altres, el Festival no hauria d'abandonar els espais amb els quals els ciutadans de la vila i els forasters que freqüenten el cicle de música estival s'identifiquen. Perquè l'església, la plaça de la Vila, el Palau Solterra, la plaça de la Muralla i totes les places i recintes públics tancats defineixen aquesta vila i li donen un caràcter que altres no tenen.

El clos semideprimit, mig so-

Música Crítica

Fusió i monografia

terrat de la plaça de la Muralla és l'espai més idoni per representar-hi el concert, quasi espectral, d'Eduard Iniesta amb l'Orquestra Àrab de Barcelona. Ell i la formació instrumental, de vegades junts i de vegades separats, són dos valors emergents, consolidats meteòricament per una carrera i una acceptació sense discussions per part del públic.

No va ser un concert típic d'aquells que s'aplaudeix a cada nova peça; era sobretot un muntatge fet a consciència, un recull de temes musicals d'origen portuari, de tots els ports de la Mediterrània. Una fusió realitzada amb notable intel·ligència, i amb respecte, per les diverses

cultures que conflueixen en el mateix mar. Una fusió de músiques que, al capdavant, esdevé un treball monogràfic. I és aquí on trobem l'originalitat. I el mèrit i la virtut.

Al centre de l'escenari, Eduard Iniesta creix i es multiplica amb l'ajuda d'una dotzena d'instruments de corda polsada, de totes les mides i de totes les formes. Guitarres, llaüts, mandolines acompanyen Iniesta i ell desplega el seu art amb un notable rigor acadèmic.

Amb la veu aguda, que sovint fa de contrapunt a les notes, forma un tot compacte. Eduard Iniesta és un músic total: compositor, intèrpret, director, animador. Però, malgrat

el desplegament tan gran de recursos, res no s'escapa a la voluntat i a l'objectiu de l'audició, que persegueix combinar àviament totes les músiques d'arrel mediterrània.

Sentim notes del nostre cançoner popular, cançons magribines amb la veu de Mohammed Ayoub Bout, d'amplis registres i textures, expressiu en els sentiments, acompanyat de Mohamed Soulimane, al violí. Sentim, també, balades andalusines i notes de Grècia i Turquia.

I més enllà del que sentim, el pensament, que és lliure, viatja pels camins de la reflexió que ens porta a creure que experiències com la de l'Orquestra Àrab de Barcelona que inclou músics catalans d'origen i barcelonins d'adopció, de treball i d'impostos, són positives per trencar prejudicis i falsos esquemes. Un concert, en definitiva, que fa augmentar la curiositat.